

ВАЛЕРІЙ ЛАМАХ

1925–1978

Художник, філософ, письменник, викладач. Валерій Ламах народився 6 березня 1925 року у місті Лебедин Сумської області. Дитинство і шкільні роки Валерія Павловича пройшли в місті Ворошиловград (тепер Луганськ).

1939-1949 – навчання в Ворошиловградському художньому училищі з перервою на 3 роки.

1942-1945 – в Німеччині на примусових роботах. Тут знаходить продовження підвищений інтерес Валерія Ламаха до філософії. Не маючи можливості займатися художньою творчістю, він займався теорією. Знання німецької та французької мов дозволяло читати книги. Таким чином, сформувалися основні інтереси Валерія Павловича – філософія і поезія.

1949-1954 – навчання в Київському художньому інституті, на факультеті графіки. Після закінчення інституту працює художником плакату.

З 1952-го року – участь у республіканських, всесоюзних і міжнародних художніх виставках.

1956-1960 – старший редактор державного видавництва “Образотворче мистецтво і музична література”.

1961-1964 – редактор плакату у державному видавництві “Мистецтво”.

З 1960-х працював як художник-монументаліст. Створив ряд художніх робіт в техніці розпису, мозаїки у Києві, Маріуполі, Куйбишеві, Єсентуках, Дніпродзержинську, Тамбові, Тернополі. Оформляв екстер’єри та інтер’єри громадських будівель.

З 1974-о – доцент кафедри оформлення книги на Київському вечірньому факультеті Львівського поліграфічного інституту ім. І. Федорова; викладає малюнок, живопис, композицію.

З 1956-го – член Національної спілки художників України.

На основі різноманітних філософських систем з їх баченням розвитку світобудови у Ламаха виникає власна самобутня схема – “Коло вічного повернення”. Пізніше він дізнався про теорію вічного повернення, відому у світовій філософії здавна. Свої філософсько-естетичні погляди Валерій Павлович відобразив за допомогою споглядально-схематичного світосприйняття, яке втілюється у матеріальну форму у вигляді п’яти книг схем: I книга схем – “Коло знаків”; II – “Коло життя”; III – “Коло відображень”; IV – “Схематичні таблиці”; V – “І.Ю.Репін”. Головним методом свого пізнання світу Ламах вважав споглядання: “споглядання як форма мислення; не пасивне сприйняття дійсності, а глибинне занурення думки в процес пізнання”.

